

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หัวหินเป็นอำเภอที่มีความสำคัญในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ทางภาคกลางตอนล่างมีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศใต้ประมาณ 185 กิโลเมตร หัวหินเป็นแหล่งท่องเที่ยวพัฒนาตากอากาศที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีหาดทรายขาวสะอาดยาวประมาณ 20 กิโลเมตรโดยครอบคลุมชายหาดหน้าวังไกลกังวลซึ่งเป็นที่เด็ดขาดที่สุดแห่งประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถและพระบรมวงศานุวงศ์ และยังมีโรงเรียนรถไฟหัวหินที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาและมีสถาปัตยกรรมที่งดงาม(บันทึก จุลา สป, 2541:86) นอกจากนี้สิ่งก่อสร้างที่สำคัญที่เกิดขึ้นพร้อมกับวังไกลกังวลดือ ตลาดน้ำตระไย ผู้จัดการสร้างดือ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพ็ชร อัครโยธิน ต้นราชสกุล บุรฉัตร ทรงสร้างในความหมายที่ว่า ราชสกุลบุรฉัตรถวายเป็นเครื่องเติดพระเกียรติ ในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงเลือกหัวหินเป็นตำบลสร้างพระราชวังฤดูร้อน ซึ่งต่อมาตลาดน้ำตระไยและโรงเรียนรถไฟหัวหินกลายเป็นสัญลักษณ์ของแหล่งตากอากาศชายทะเลหัวหิน(สรศลย์ แห่งสภा, 2539:117)

หัวหินมีความหมายสมัยก่อนที่เป็นเครื่องเติดพระเกียรติ สำหรับการเดินทางโดยทางถนน รถไฟ และทางเครื่องบิน ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวพักผ่อนจำนวนมากโดยเฉพาะวันหยุดสุดสัปดาห์และช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวประกอบกับการได้รับการส่งเสริมทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนเกิดความเจริญทางด้านกิจการ สังคม และเศรษฐกิจตามมา ทำให้การขยายตัวของชุมชนเมืองหัวหินเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการก่อสร้างอาคารและสิ่งก่อสร้างต่างๆ มากมายเพื่อรับรองกิจกรรมการท่องเที่ยวในขณะเดียวกันได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ อันเนื่องจากขาดการวางแผนและวางผังล่วงหน้าที่เหมาะสม เช่น ปัญหาด้านการใช้ที่ดิน ปัญหาด้านสาธารณูปโภค ปัญหาสภาพแวดล้อม รวมถึงปัญหาเส้นทางการสัญจรด้วย

เส้นทางการสัญจรเป็นองค์ประกอบหนึ่งของชุมชนเมืองซึ่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้คนเข้าใจถึงรูปทรงของเมือง สร้างมโนภาพของตัวเองเกี่ยวกับเมือง และการเชื่อมโยงพื้นที่ส่วนต่างๆ ของชุมชนเมืองเข้าด้วยกัน เส้นทางการสัญจรจำแนกได้ 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่ เส้นทางการสัญจรส่วนยานพาหนะซึ่งอยู่ในลักษณะของถนน และ เส้นทางการสัญจรอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ใน

ลักษณะของทางเดินเท้าเป็นเส้นทางที่ช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้สะดวกและใกล้ชิดที่สุด เรายาสามารถมองเห็นภูมิทัศน์ สถาปัตยกรรม และเมืองเป็นลำดับต่อเนื่องกันถ้าเราเดินทางไปตามเส้นทางของการสัญจร เส้นทางของการสัญจรมีผลต่อสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ที่มันตัดผ่านตลอดจนสถาปัตยกรรมและเมืองที่มันอำนวยความสะดวกให้ เส้นทางของการสัญจรจึงนับเป็นตัวกำหนดรูปทรงของเมืองที่สำคัญอีกประการหนึ่ง(วรรณศิลป์ พีรพันธุ์,2538:15)

ในปัจจุบันเทศบาลตำบลหัวหินมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองให้หัวหินเป็นศูนย์กลางอุดมสมบูรณ์ท่องเที่ยวในภูมิภาคและเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์รวมทั้งมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม(แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน,2545:30)ทั้งนี้มีโครงการพัฒนาทัศนียภาพเมืองหัวหินและสถานที่ท่องเที่ยวคือ โครงการปรับปรุงถนนเพชรเกษมในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน(โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าหนองพิกา) และโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนดำเนินเกษม(โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสถานีไฟหัวหิน)(โครงการพัฒนาทัศนียภาพเมืองหัวหินและสถานที่ท่องเที่ยว,2545:8) การพัฒนาชุมชนเมืองหัวหินที่ผ่านมาอย่างไม่ได้ให้ความสำคัญกับเส้นทางการสัญจรเท่าที่ควร โดยเฉพาะเส้นทางการสัญจรบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหินได้แก่ ถนนเลียบทางรถไฟ ถนนดำเนินเกษม ถนนชมลินธ์ ถนนเดชานุชิต ถนนเรศดำรี และถนนเพชรเกษม เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทางการสัญจรถือปัจจุบันและก่อให้เกิดปัญหาใน 2 ประเด็นหลักๆคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับถนน เช่น ปัญหาการขาดแคลนที่จอดรถและการขาดระบบจราจรจอดรถ ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุโดยเฉพาะบริเวณจุดตัดของถนน ปัญหาการใช้พื้นที่บนถนนและริมถนน และปัญหาด้านภูมิทัศน์ และ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางเดินเท้า เช่น ทางเดินเท้าที่รุดโกร姆และไม่เป็นระเบียบ การขาดแคลนพื้นที่ทางเดินเท้า ความไม่ต่อเนื่องของทางเดินเท้า และการขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาที่เกิดขึ้นของเส้นทางการสัญจรบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหินส่งผลกระทบต่อภาพรวมหัวหินเพราะนอกจากคนในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางการสัญจรเหล่านี้แล้วยังมีคนที่ใช้เส้นทางการสัญจรเป็นทางผ่านไปมาหัวหินอีกเป็นจำนวนมาก

การปรับปรุงเส้นทางการสัญจรถูกบรรยายศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหินออกจากจะช่วยส่งเสริมจินตภาพของชุมชนเมืองหัวหินให้สวยงามและชัดเจนขึ้นยังจะทำให้ชุมชนหัวหินมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี รวมทั้งด้านสังคม และเศรษฐกิจที่ดีขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเมืองอีกทั้งมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับการพัฒนาเมืองหัวหินตามแผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ.2545 – 2549)

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- ศึกษาระบบโครงข่ายการสัญจรเพื่อกำหนดเส้นทางการสัญจรถูกบรรยายใน การปรับปรุง

2. ศึกษาองค์ประกอบของชุมชนเพื่อวิเคราะห์รูปแบบของการสัญจรหลักของพื้นที่
3. กำหนดแนวทางการออกแบบและปรับปรุงเส้นทางการสัญจรหลักบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหินให้มีความเหมาะสมทางด้านกายภาพและสอดคล้องกับการพัฒนาเมืองหัวหินเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชนและสภาพแวดล้อมเมืองที่ดีขึ้น

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ในการการศึกษานี้แบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านพื้นที่ศึกษา

ศึกษาเฉพาะบริเวณเส้นทางการสัญจรที่อยู่ในบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหินและพื้นที่ติดกับเส้นทางการสัญจร

2. ด้านเนื้อหาการศึกษา

ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสัญจรบริเวณศูนย์กลางชุมชนหัวหิน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลน้ำข้อสรุปในการกำหนดเส้นทางการสัญจรเพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบและปรับปรุงเส้นทางการสัญจรหลักบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหิน โดยมีเนื้อหาการศึกษาดังนี้

2.1 องค์ประกอบทางกายภาพของชุมชน สภาพที่ตั้ง การใช้ที่ดิน กรรมสิทธิ์ที่ดิน และโครงข่ายการสัญจร

2.2 นโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง

2.3 รูปแบบกิจกรรมการใช้เส้นทางการสัญจรและพื้นที่ติดกับเส้นทางการสัญจร

2.4 ปัญหาและศักยภาพของเส้นทางการสัญจร

1.4 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการศึกษา

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดประเด็นปัญหา

1.1 การเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆ เช่น นโยบายและแผนพัฒนาของท้องถิ่น แผนที่ รูปถ่ายทางอากาศ ผังเมืองรวม ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ของพื้นที่ศึกษา และข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว

1.2 การสำรวจพื้นที่เบื้องต้นโดยการเก็บข้อมูลจากการถ่ายรูป การสังเกตการณ์และจดบันทึก การสอบถามหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานเทศบาลตำบลหัวหิน

1.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อกำหนดประเด็นปัญหาและขอบเขตในการศึกษารวมถึงหลักการ แนวความคิด และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การทบทวนวรรณกรรม หลักการ แนวความคิด และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทางด้านหลักการ แนวความคิด และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวความคิดการจราจรและการขนส่ง แนวความคิดการวางแผนโครงข่ายถนน แนวความคิดการปรับปรุงถนน และแนวความคิดในการพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2 ข้อมูลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐวิถีภูมิ ชัยสวัสดิ์อารี “การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนเก่าหัวหิน: กรณีศึกษา พื้นที่บริเวณถนนเรศ darüber” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542 และสุนิสา พิธีเตี้ย “การศึกษาฐานแบบการพัฒนาชุมชนหัวหินอันเนื่องมาจาก การท่องเที่ยว” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการเก็บข้อมูลทุติยภูมิเพิ่มเติมจากการที่เก็บมาแล้วเบื้องต้น จากแหล่งต่างๆ เช่น เอกสาร แผนที่ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 ข้อมูลทางด้านความเป็นมาของพื้นที่ ประวัติศาสตร์

3.1.2 ข้อมูลทางด้านกายภาพ เช่น สภาพที่ดิน การใช้ที่ดิน กรรมสิทธิ์ที่ดินและระบบโครงข่ายการสัญจร

3.1.3 ข้อมูลทางด้านสังคม เช่น กิจกรรมทางสังคม(การพบปะสังสรรค์ การจับจ่ายซื้ออาหารและซื้อของ การประกอบพิธีการและงานประจำเดือนต่างๆ)

3.1.4 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ เช่น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ(กิจกรรมการค้าและบริการ)

3.1.5 ข้อมูลทางด้านแผนพัฒนาและโครงการที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหัวหิน

3.2 ข้อมูลปัจุบันภูมิ

เป็นข้อมูลจากการสำรวจและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากภาคสนามด้วยวิธีการบันทึกภาพ การสังเกตการณ์และจดบันทึก การสอบถาม

3.2.1 การบันทึกภาพ ได้แก่ สภาพทั่วไป องค์ประกอบทางกายภาพของชุมชน และปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องเช่นทางการสัญจร

3.2.2 การสังเกตการณ์และบันทึก ได้แก่ รูปแบบกิจกรรมการใช้เส้นทางการสัญจร

3.2.3 การสอบถาม ได้แก่ แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการสัญจร หลักจากผู้บริหารท้องถิ่น

1.6 สรุปแผนผังขั้นตอนดำเนินการศึกษา

